

Vásárosfalu természetföldrajza

A Rábaköz Győr-Moson-Sopron megye egyik természeti szépségeiben gazdag tájegysége. Földrajzi értelemben a Rába, Kis-Rába és a Rábca folyók által területet szoktuk e névvel jelölni. A táj két kisebb részből áll. Ezek a Kapuvári-sík és a Csornai-sík. Vásárosfalu Dél-Rábaközi település.

Határában folyik a Barbacsi tavat tápláló Keszeg-ér. Ezt a vízfolyást a rábaközi településeken élő emberek különféle néven ismerik (Barnak, Keszég-ér, Linkó). Vásárosfaluban a Keszeg-ér neve: Linkó. A Rába folyó a falu határától 4 km-re folyik. Régi medre a település határában volt. Az 1965-ös árvíz idején a megáradt folyó visszatért régi medrébe. Ekkor a falu kertjeinek határát mosta a víz. A Rábaközi települések, így Vásárosfalu is az árvízvédelmi töltések megépülése előtt évente többször került víz alá. Az árvíz leggyakrabban Nicknél tört ki és végigöntötte a Rába-Rábca-közi területeket.

Ezek az árvizek meghatározzák az itteni talaj összetételét is. Az évről évre megismétlődő vízborítás és üledék felhalmozódás döntő hatással volt az öntéstalajok, réti talajok és láptalajok képződésére. A síkvidéken, így Vásárosfalu határában is a jó minőségű, magas aranykorona tartalmú rétláptalajok alakultak ki. Éppen ez a jó minőségű talaj lett a veszte a természetes növénytakaró eltűnésének. Az eredeti természetes növénytakaró, az ártéri ligeterdők, láperdők, bokorfüzesek, mocsarak, mocsár- és láprétek színes mozaikjait, azok sokszínű növényvilágát fokozatosan felváltotta az egyhangú, nagy parcellás, monokultúrás kultúrtáj.

Az erdőket kivágták, a réteket felszántották. Az állandó és jellemző fűfajokat a fehér tippant, a gyepes sédbúzát, a sovány és réti perjét már csak az árokpартokon és a Linkó partján figyelhetjük meg. A Linkó vízjárását mesterségesen szabályozzák. Sajnos gyakran „nem engednek bele vizet” és ilyenkor teljesen kiszárad. Ezért hínárnövényzete időszakos, nádasai fajszegevények. A nádok kívül a sárga nőszirmos foltjai figyelhetők meg a partokon. A víz állatvilágát is meghatározza az időszakos szárazság. Nem olyan régen még csigák (pocsolyacsiga, nagy borostyánkőcsiga) magasabb rendű rákok és sokféle hal élt a folyócskában.

A víz mentén, nedvesebb élőhelyeken, de már a kertekben is láthatunk kételtűeket (barna varangy) és a hüllők közül fürgégyíkot és ritkábban rézsiklót. A madarak közül a vízben gyakori a tőkés réce, a fehér gólya, a nagy- és kiskócsag valamint a szürkegém. A vízpart emlősei között megtalálható a pézsmapocok. A mezők talajának emlőse a vakondok, a talajfelszínen gyakori a keleti sün, mezei egér. A nagyvadak közül a gímszarvas és az őz kisebb csoportjait réteken, mezőgazdasági területeken figyelhetjük meg. Az utóbbi időben nagyon elszaporodott a róka is.

